

การทดสอบหลายท้องที่ของระบบการปลูกพืช ถั่วเขียว - ถั่วเหลือง

ในไร่เกษตรกรเขตไข่น้ำฝนของจังหวัดเชียงใหม่

Multilocation Testing on Mungbean-Soybean Cropping Systems
in Rainfed Upland in Chiangmai Province

ศุภชัย นางเดช บรรจงศักดิ์ กักตี ประเสริฐ แนตร์งาม รังสรรค์ ศรีทวีป¹

Abstract

Multilocation testing of mungbean-soybean cropping system is one of the activities in the Crop Production Distribution among Farms Project. The project is part of the plan to develop crop production, market, and job creation under the sixth national plan of economic and social development. The study involved the selection of key area, followed by area analysis to examine the agroecosystem of the area, and then rapid rural analysis. In the rainy seasons of 1987 and 1988, the study was carried out at cooperative farms in the rainfed area of Amphoe Phrao, Changwat Chiang Mai. Mungbean cultivar Kamphaeng Saen 1 was the first crop followed with soybean cultivar SJ 5 in 1987, while soybean cultivars Chiang Mai 60 and SJ5 were used in 1988. It was found that mungbean yield in 1987 averaged 149 kg/rai and soybean 142 kg/rai, giving the total returns of 776 baht/rai. If the labour costs were not included in the calculation of the net returns, then cash profit was 1,466 baht/rai. In 1988, mungbean yield was 181 kg/rai, soybean cultivars Chiang Mai 60 and SJ 5 gave averaged yields of 100 and 83 kg/rai, respectively. Cash returns from the mungbean-soybean cultivar Chiang Mai 60 and the mungbean-soybean cultivar SJ 5 cropping systems were 1,361 and 1,174 baht/rai. Similarly, deducting labour costs from the calculation, the net cash returns were 1,996 and 1,809 baht/rai, respectively. These returns were favourable when compared with returns from local crop, peanut, which gave the yields of 175 kg/rai in 1987 and 248 kg/rai in 1988. The net returns were 277 baht/rai in 1987 and 1,153 baht/rai in 1988 or, with the exclusion of labour costs, 547 and 1,593 baht/rai in 1987 and 1988, respectively.

บทคัดย่อ

การทดสอบหลายท้องที่ของระบบการปลูกพืช ถั่วเขียว-ถั่วเหลืองเป็นกิจกรรมหนึ่งในโครงการกระจายการผลิตในระดับไร่นา ภายใต้แผนพัฒนาระบบการผลิต การลดลาดและการสร้างงานในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 โดยได้ดำเนินการคัดเลือกพื้นที่เป้าหมาย วิเคราะห์ระบบนิเวศเกษตร และการประเมินสภาวะชนบทอย่างเร่งด่วน ดำเนินการในไร่นาเกษตรกรเขตไข่น้ำฝนที่มีความพร้าว แปลง 1 ถ้ำเกopalร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ในฤดูฝนปี 2530 และ 2531 ปลูกถั่วเขียวพันธุ์กำแพงแสน 1 เป็นพืชแรกแล้ว ตามด้วยถั่วเหลืองพันธุ์ สง.5 ในปี 2530 และพันธุ์เชียงใหม่ 60, พันธุ์ สง.5 ในปี 2531 ผลการทดสอบพบว่า ปี 2530 ถั่วเขียวให้ผลผลิตเฉลี่ย 169 กก./ไร่ ถั่วเหลืองให้ผลผลิตเฉลี่ย 142 กก./ไร่ ผลตอบแทนทั้งระบบ 776 บาท/ไร่ ถ้าไม่รวมแรงงานให้ผลตอบแทน 1,466 บาท/ไร่ ปี 2531 ถั่วเขียวให้ผลผลิตเฉลี่ย 181 กก./ไร่

¹/หน่วยวิจัยและพัฒนาระบบการท่าฟาร์มเชียงใหม่ สถาบันวิจัยการท่าฟาร์ม

ถ้ำเหลือง, พันธุ์เชียงใหม่ 60, พันธุ์ สจ.5 ให้ผลผลิตเฉลี่ย 100.83 กก./ไร่ ตามลำดับ ผลตอบแทนทั้งระบบถ้ำเชี่ยว-ถ้ำเหลืองพันธุ์เชียงใหม่ 60 เท่ากับ 1,361 บาท/ไร่ ถ้ำเชี่ยว-ถ้ำเหลืองพันธุ์ สจ.5 เท่ากับ 1,174 บาท/ไร่ ถ้าไม่รวมแรงงานให้ผลตอบแทนของระบบ ถ้ำเชี่ยว-ถ้ำเหลืองพันธุ์เชียงใหม่ 60 และถ้ำเชี่ยว-ถ้ำเหลืองพันธุ์ สจ.5 เท่ากับ 1,996 และ 1,809 บาท/ไร่ ตามลำดับ เปรียบเทียบกับพืชเดิมในถ้ำเดิมคือ ถั่วสิโนให้ผลผลิตเฉลี่ย 175 และ 248 กก./ไร่ ในปี 2530 และ 2531 ให้ผลตอบแทน 277 และ 1,153 บาท/ไร่ ถ้าไม่รวมแรงงานให้ผลตอบแทน 647 และ 1,593 บาท/ไร่ ตามลำดับ

คำนำ

โครงการกระจายการผลิตในระดับไร่ฯ เป็นโครงการที่นิยมได้แผนพัฒนาระบบการผลิตการตลาดและการสร้างงานในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดความเสี่ยงของเกษตรกรจากการพึ่งลินค้านิดเดียว ให้มีการผลิตลินค้ามากชนิดขั้น โดยเน้นพืชที่มีลุ่ทางการตลาดดี หรือเสริมการผลิตพืชหลัก ในช่วงเวลาภัยแล้งและหลังพืชหลักตามความเหมาะสมของพื้นที่และเปลี่ยนแปลงจากการผลิตพืชเพียงชนิดเดียวมาเป็นระบบการผลิตพืช ซึ่งจะทำให้เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ที่ดินและขยายการมีงานทำด้วย

การดำเนินงานวิจัย ทดสอบและพัฒนาระบบการปลูกพืช/ทำฟาร์ม ตามแนวคิดของการวิจัยระบบการทำฟาร์ม จะอยู่ในรูปของสถาบันฯ อาศัยความร่วมมือจากนักวิชาการสาขาต่างๆ ดำเนินการในพื้นที่เกษตรกร เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาระบบการปลูกพืช/ทำฟาร์ม ให้สอดคล้องกับปัจจัยและทรัพยากรที่เกษตรกรมีอยู่ และแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ซึ่งได้กำหนดแผนงานไว้ 4 กิจกรรมด้วยกันคือ 1) สำรวจและวิเคราะห์ ข้อมูลพื้นฐานระบบเกษตรของเกษตรกรในพื้นที่เป้าหมาย 2) วิจัยและพัฒนาระบบการปลูกพืชเป้าหมาย ในระดับไร่ฯ 3) เร่งรัดกระจายการผลิตในระดับไร่ฯ และ 4) วิจัยและพัฒนาระบบไร่สวนผสมพืช-สัตว์ นอกจากนี้ยังได้กำหนดพืชเป้าหมายในช่วงแรกของโครงการไว้ 5 ชนิดคือ งา ถ้ำเชี่ยว ถ้ำเหลือง เดือยและนุ่น

หน่วยวิจัยและพัฒนาระบบการทำฟาร์มเชียงใหม่ ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในเขตภาคเหนือ ตอนบน ๙ จังหวัด คือ เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง พะเยา แพร่ น่าน ตาก และแม่ฮ่องสอน ในปี งบประมาณ 2530 ได้ดำเนินการในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งจังหวัดเชียงใหม่มีการปลูกถ้ำเหลืองกันมาก แต่ ส่วนใหญ่ปลูกในสภาพนาหลังเก็บเกี่ยวข้าวแล้ว เมล็ดพันธุ์ที่ใช้นามาจากการปลูกในสภาพไร่ ซึ่งในบางท้องที่คุณภาพของเมล็ดพันธุ์ไม่ดีเท่าที่ควร เพราะเกษตรกรนิยมปลูกในเดือนพฤษภาคม ดังนั้นการถอยร่นการปลูกถ้ำเหลืองให้ล้าใบถึงเดือนสิงหาคมแล้วน้ำพืชที่มีอายุสั้นและมีลุ่ทางการตลาดดี มีแนวโน้มว่าจะเป็นไปได้มาปลูกในช่วงต้นฤดูฝนแทนจะทำให้คุณภาพเมล็ดพันธุ์ถ้ำเหลืองตื้น และเป็นการกระจายการผลิตและรายได้ของเกษตรกร ห้างยังเป็นการกระจายแรงงานเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ที่ดินได้อย่างเต็มที่ จึงได้นำเอาระบบการปลูกพืช ถ้ำเชี่ยว-ถ้ำเหลือง มาทดสอบต่างท้องที่ (Multilocation Testing) ก่อนที่จะขยายการผลิตในวงกว้างต่อไป

วิธีดำเนินงาน

ในขั้นต้นได้ดำเนินงานคัดเลือกพื้นที่เป้าหมาย (Site selection) ของโครงการกระจายการผลิตใน

ระดับป่าเรนา โดยรวมข้อมูลทุกมิติภูมิ (Secondary data) ทางด้านเกษตรภาพ ชีวภาพ เศรษฐกิจสังคม ของ จังหวัดเชียงใหม่ จากหน่วยงานต่างๆ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์พื้นที่เป้าหมายและบรรยายสภาพพื้นที่ (Site description) พัฒนาตัวอย่างและประเมินปัญหา (Problem identification) โดยวิธีการวิเคราะห์ระบบนิเวศ เกษตร (Agro-ecosystem Analysis) การประเมินสภาพแวดล้อมอย่างเร่งด่วน (Rapid Rural Appraisal)

ผลการคัดเลือกพื้นที่เป้าหมายและวิเคราะห์ปัญหาในพื้นที่

จากการรวมรวมข้อมูลดังที่ได้กล่าวมาในข้างต้นพบว่า ภาคเหนือตอนบนมีสภาพพื้นที่เป็นป่าไม้ และภูเขาสูงถึงร้อยละ 71 สภาพพื้นที่ดอนที่ใช้ทำการเกษตรร้อยละ 17 ในขณะที่มีพื้นที่รับคุณพี้ยงร้อยละ 11 (ตารางที่ 1) และโดยปกติแล้วพื้นที่รับคุณพี้ยงของภาคเหนือตอนบนมักจะมีเมืองฝ่ายชลประทานราชบูร์ ทำให้เกษตรกรมีระบบการปลูกพืชค่อนข้างจะหลากหลาย ทั้งยังมีเทคโนโลยีในการผลิตที่สามารถจะพัฒนาต่อไปได้ ในขณะที่สภาพพื้นที่ดอนอาศัยน้ำฝนส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรมอยู่ที่ยากจน เทคโนโลยีในการผลิตระบบเกษตรยังมีน้อยมาก ดังนั้นทางหน่วยฯ เชิญใหม่จึงได้พิจารณาให้ความสำคัญด้านควาชั้ยใน สภาพพื้นที่ดอนอาศัยน้ำฝนเป็นหลัก และหลักพิจารณาอันดับต่อไปคือ พื้นที่นั้นจะสามารถเป็นตัวแทนในการเผยแพร่กระจายเทคโนโลยีในวงกว้างได้ นอกจากนั้นยังได้กำหนดพื้นที่เป้าหมายที่จะเข้าไปดำเนินการวิจัย ร่วมกับเกษตรกร ไม่ควรจะไกลเกินกว่า 100 กิโลเมตร จากที่ตั้งของหน่วยฯ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นได้พิจารณาเลือก อ.พร้าว จ.เชียงใหม่ เป็นพื้นที่เป้าหมายของโครงการ กระจายการผลิตในระดับป่าเรนา ซึ่งอำเภอพร้าวมีพื้นที่การทำไร่ต่อพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมดสูง แม้ว่าอำเภอ จอมทองจะมีพื้นที่ทำไร่มากแต่ในพื้นที่นี้มีโครงการต่างๆ ของทางราชการที่ช่วยในการพัฒนาด้านการเกษตร มากอยู่แล้ว จึงไม่พิจารณาอำเภอจอมทอง (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 1 แสดงลักษณะพื้นที่ของภาคเหนือตอนบน ๖ จังหวัด ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน และพะเยา

ลักษณะพื้นที่	จำนวน	
	ไร่	ร้อยละ
ที่รับคุณพี้ยง	4,730,000	11.1
ที่ลุ่ม ๆ คอน ๆ	1,591,000	1.4
ที่ดอน	6,975,000	16.5
ที่สูงและภูเขา	29,980,000	70.7
แหล่งน้ำ	110,000	0.3
รวม	42,386,000	100

ตารางที่ 2 แสดงการใช้พื้นที่การเกษตรของอำเภอต่าง ๆ

การใช้ที่ดิน	เชียงดาว	พร้าว	แม่แตง	ดอยสะเก็ด	สะเมิง	จอมทอง	อ้อด
พื้นที่ทำการเกษตร							
ทั้งหมด (ไร่)	54,835	79,132	90,236	65,240	26,220	152,087	38,132
- พื้นที่นา (ไร่)	21,904	40,174	29,512	50,061	12,455	60,056	21,677
ร้อยละ	39.9	50.7	32.7	76.8	47.5	39.5	56.8
- พื้นที่ไร่ (ไร่)	16,959	35,054	35,942	2,007	8,523	41,117	11,748
ร้อยละ	30.9	44.3	39.8	3.1	32.5	27.0	30.8
- พื้นที่การเกษตรอื่น ๆ	15,972	3,904	24,782	13,172	5,242	50,914	4,707
ร้อยละ	29.2	5.0	27.5	20.1	20.0	33.5	12.4

ที่มา : รายงานผลการสำรวจระบบนิเวศเกษตร พื้นที่ป่าหมายโดยกรุงการกระจายการผลิตในระดับไร่นา อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่

พื้นที่ป่าหมายโดยกรุงการกระจายการผลิตระดับไร่นา จังหวัดเชียงใหม่

อำเภอพร้าวตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัดเชียงใหม่ มีพื้นที่ทั้งหมด 800,764.4 ไร่ ลักษณะภูมิประเทศมีพื้นที่ราบตอนกลางของอำเภอคล้ายแบ่ง โดยมีภูเขารุ่งสูงสลับชั้นช้อนและเป็นป่าป่าร่อง ล้อมรอบทั้งสี่ด้าน มีล้าน้ำสำคัญคือ ล้าน้ำแม่วังดและแม่โขง นิคมสหกรณ์พร้าว อำเภอพร้าว กรมส่งเสริมสหกรณ์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้แบ่งพื้นที่ของอำเภอออกเป็น 6 แปลง โดยใช้ลักษณะภูมิประเทศเป็นเกณฑ์ และเมื่อพิจารณาจากพื้นที่ทำการเกษตรแล้ว พบว่า บริเวณพื้นที่ของสหกรณ์นิคมพร้าว แปลงที่ 1 ซึ่งเป็นเขตติดต่อกันของตำบลเชื่อมผากและตำบลล้าน้ำแพร่ มีพื้นที่ในการทำไว้มากที่สุด ตรงกับวัตถุประสงค์ในการเลือกพื้นที่ป่าหมายคือ พื้นที่ดอนสภาพไว้อาศัยน้ำฝนที่เป็นตัวแทนของพื้นที่ทั้งอำเภอได้

สหกรณ์นิคมพร้าว แปลง 1 มีพื้นที่ทั้งหมด 10,100 ไร่ เป็นพื้นที่ทำกิน 6,200 ไร่ พื้นที่อาศัย 313 ไร่ ส่วนใหญ่เป็นดินดูดปากช่องและดินดูดโคราช มีจำนวนสมาชิกทั้งหมด 315 คนรัวเรื่อง มีสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 3.79 คน และมีแรงงานที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 2.63 คน สำหรับพื้นที่ถือครองนั้นเนื่องจากเป็นสมาชิกของนิคมสหกรณ์พร้าวทุกครัวเรือนจึงได้รับพื้นที่จัดสรรประมาณ 10-20 ไร่ต่อครัวเรือน และมีรายได้จากการเกษตรเฉลี่ย 11,066 บาท/ครัวเรือน/ปี พืชเศรษฐกิจที่สำคัญและเป็นรายได้หลักของเกษตรกรในท้องถิ่นคือ ถั่วลิสง ส่วนใหญ่เกษตรกรจะปลูกเพียงครั้งเดียวในรอบปี โดยเริ่มปลูกในฤดูฝนตั้งแต่ต้นเดือนพฤษภาคมจนถึงเดือนสิงหาคม นอกจากถั่влิสงแล้วก็ยังมีถั่วเหลือง ข้าวไร่ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ถั่วเขียว อ้อยและไม้ผลบ้างเล็กน้อย และจากที่กล่าวมานี้เมื่อเข้าพื้นที่ทำการประเมินสภาพชุมชนแบบเร่งด่วน

(RRA) ก็ทำให้ทราบประเด็นปัญหาของเกษตรกรในห้องถินนี้ว่า ถัวลิสพีซเดิมที่ปลูกเป็นพืชหลักนั้นมีราคาก่อนข้างแพงปรวนและต้องใช้ต้นทุนในการผลิตค่อนข้างสูง โดยเฉพาะการกำจัดวัชพืช เก็บเกี่ยว ปลิดฝัก ต้องใช้แรงงานสูง ต้องมีการจ้างแรงงานเสริม เกษตรกรเคยเปลี่ยนมาปลูกถัวเหลืองแทนถัวลิสแต่ปรากฏว่า ถัวเหลืองฝักลิ้นไม่ติดเมล็ดโดยที่เกษตรกรไม่ทราบสาเหตุ

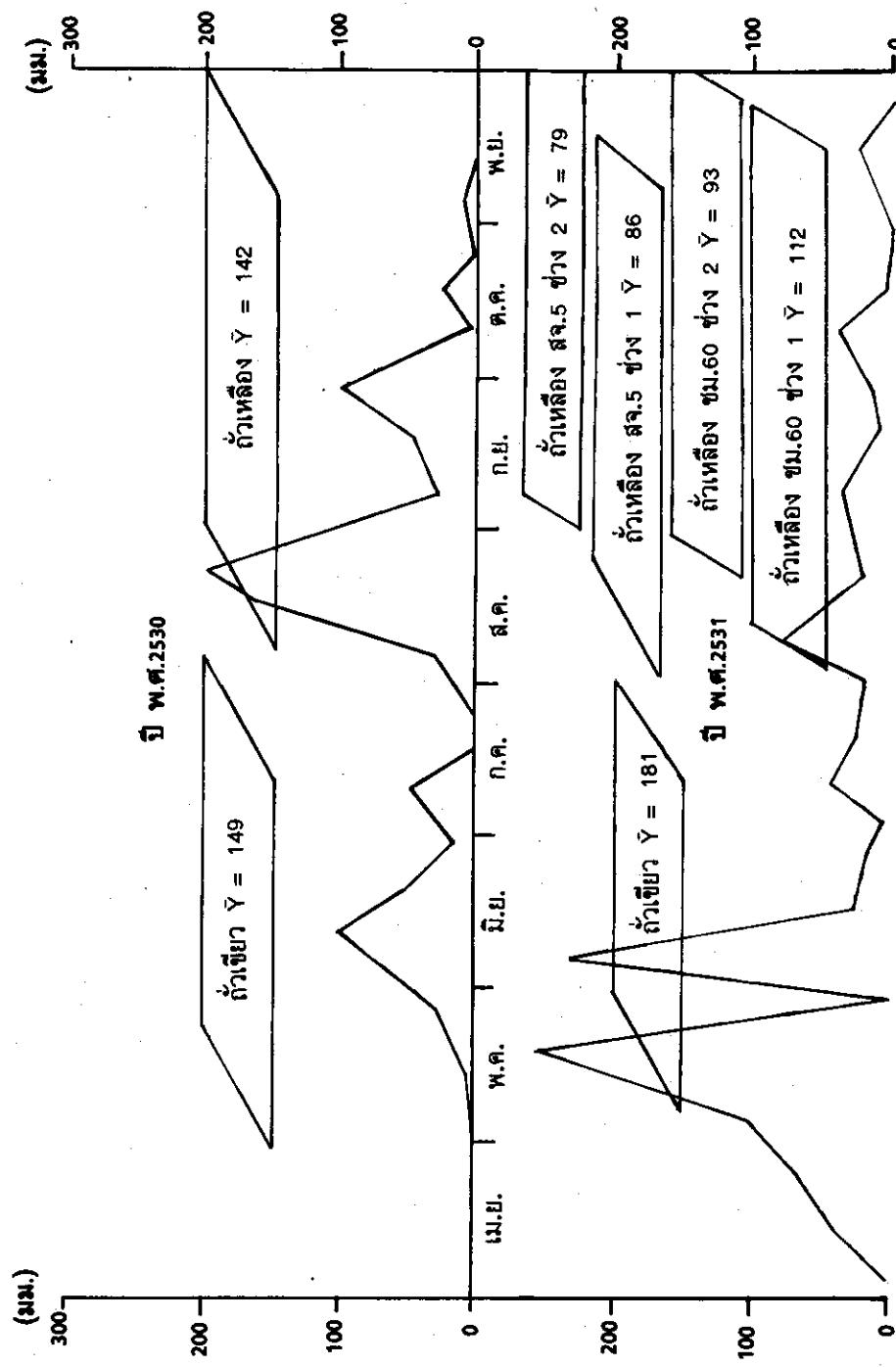
หน่วยฯ เชียงใหม่ได้พิจารณาถึงประเด็นปัญหาของเกษตรกร สภาพัฒน์ที่ การใช้แรงงานต่างๆ แล้ว จึงได้นำระบบการปลูกพืช ถัวเขียว-ถัวเหลือง มาทดสอบต่างห้องที่ (Multilocation Testing) ในเขตอำเภอพร้าว โดยนำเทคโนโลยีที่ได้รับการวิจัยจากศูนย์/สถานีมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพห้องถิน เพื่อทดสอบความเป็นไปได้ของระบบก่อนที่จะขยายการผลิตในวงกว้างต่อไป

วิธีดำเนินการทดสอบ

ดำเนินการทดสอบในเรนาเกษตรกรเชิงน้ำฝน สหกรณ์นิคมพร้าว แปลงที่ 1 อพร้าว จ.เชียงใหม่ ตั้งแต่ฤดูฝนปี 2530 ถึงฤดูฝนปี 2531 ในปีแรกมีเกษตรกรร่วมโครงการ 24 ราย พื้นที่ 53 ไร่ ปีถัดมา มีเกษตรกร 13 ราย พื้นที่ 33 ไร่ เกษตรกรลดลงเนื่องจากฝนตกชุกตันดูดไตรยมแปลงไม่ได้ ปลูกถัวเขียว พันธุ์กำแพงแสน 1 แบบยอดเป็นหลุม โดยใช้เครื่องยอดเมล็ดพืชแบบล้อจิก ระยะปลูก 50×20 ซม. ไม่ใส่ปุ๋ย กำจัดวัชพืช 2 ครั้ง อายุ 15 และ 30 วัน พ่นสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชตามความจำเป็น เก็บเกี่ยวถัวเขียวเดือนกรกฎาคม ไอกลมเตรียมดินปลูกถัวเหลืองพืชตาม โดยใช้พันธุ์ สจ.5 และเพิ่มเติม ใช้พันธุ์เชียงใหม่ 60 ในปี 2531 เพื่อเปรียบเทียบความเหมาะสมของพันธุ์พืชต่อสภาพแวดล้อม ปลูกโดยวิธียอดเป็นหลุม ระยะปลูก 40×20 ซม. กำจัดวัชพืชด้วยจอนพร้อมกับใส่ปุ๋ยสูตร 12-24-12 อัตรา 25 กก./ไร่ เมื่ออายุ 15 วัน และกำจัดวัชพืชครั้งที่สองเมื่ออายุ 30 วัน พ่นสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชตามความจำเป็น เก็บเกี่ยวถัวเหลืองเดือนพฤษภาคม

ผลการทดสอบ

ในปี 2530 และปี 2531 ที่ดำเนินการทดสอบนั้น ในเขตสหกรณ์นิคมพร้าวแปลง 1 份 มีความประปวนค่อนข้างมากทั้ง 2 ปี ปี 2530 เกิดฝนทึ่งช่วงตั้งแต่ต้นฤดูปลูกทำให้ถัวเขียวบางส่วนเสียหาย ผลผลิตที่ได้โดยเฉลี่ย 149 กก./ไร่ และเมื่อปลูกถัวเหลืองพืชตามที่ประสบภาวะฝนทึ่งช่วงอีกรั้งก่อนออกดอก และติดฝัก เป็นเหตุให้ผลผลิตเฉลี่ยค่อนข้างต่ำเพียง 142 กก./ไร่ ส่วนในปี 2531 ต้นฤดูปลูกมีฝนตกค่อนข้างดี ผลผลิตมากกว่าปี 2530 คือ ได้ผลผลิตเฉลี่ยถึง 181 กก./ไร่ แต่หลังจากนั้นในเดือนกันยายน ถึงเดือนตุลาคมเกิดฝนทึ่งช่วงก่อนออกดอกและติดฝัก ทำให้ผลผลิตเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ ซึ่งถัวเปรียบเทียบช่วงเวลาปลูกถัวเหลืองพันธุ์ สจ.5 และพันธุ์เชียงใหม่ 60 ของเกษตรกรในโครงการ ก็จะชี้ได้ชัดเจนขึ้นว่า เกษตรกรกลุ่มที่ปลูกถัวเหลืองพันธุ์เชียงใหม่ 60 ในช่วงแรกตั้งแต่กลางเดือนสิงหาคมได้ผลผลิตเฉลี่ยสูงสุด 112 กก./ไร่ กลุ่มที่ปลูกปลายเดือนสิงหาคมได้ผลผลิตเพียง 43 กก./ไร่ เท่านั้น เช่นเดียวกับเกษตรกรที่ปลูกถัวเหลืองพันธุ์ สจ.5 กลุ่มแรกปลูกกลางเดือนสิงหาคมได้ผลผลิตเฉลี่ย 86 กก./ไร่ กลุ่มที่ปลูกล่าปีถึงเดือนกันยายนได้ผลผลิตต่ำที่สุดคือ 79 กก./ไร่ เท่านั้น ถ้าคิดค่าเฉลี่ยหักหมวดพันธุ์เชียงใหม่ 60 ผลผลิตเฉลี่ย 100 กก./ไร่ และพันธุ์ สจ.5 83 กก./ไร่ ปริมาณน้ำฝนตลอดปีเท่ากับ 1,287 มิลลิเมตร สำหรับผลผลิตถัวลิสพีซหลักของเกษตรกรห้องถินในปี 2530 เฉลี่ยเท่ากับ 175 กก./ไร่ ปี 2531 เฉลี่ย 248 กก./ไร่

ปริมาณน้ำฝนราย 10 วัน วัด ณ สถานีน้ำฝนพร้า แม่กล 1 อ.พร้า บ.เชียงใหม่ และช่วงปลูกถั่วงอก (ต้นผุน) ถ้ำเสือ (ปลาหมก)

การประเมินผลเชิงเศรษฐศาสตร์

เมื่อคำนวณต้นทุน ค่าใช้จ่ายของเกษตรกรในการปลูกถั่วเขียว-ถั่วเหลือง ซึ่งประกอบด้วยค่าเมล็ดพันธุ์ ปุ๋ยเคมี สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช และค่าจ้างแรงงาน เปรียบเทียบกับต้นทุนค่าใช้จ่ายของเกษตรกรในการปลูกถั่วลิสงพืชเดิมพบว่า พืชเดิมต้องใช้เงินลงทุนสูงถึง 573 และ 508 บาท/ไร่ ในปี 2530 และ 2531 แต่ถ้าปลูกถั่วเขียวใช้เงินลงทุนเพียง 276 และ 371 บาท/ไร่ ในปี 2530 และ 2531 ยังมีเงินทุนเหลืออยู่อีกส่วนหนึ่ง เมื่อขายถั่วเขียวแล้วก็จะได้เงินสดเป็นทุนในการปลูกถั่วเหลืองพืชตามและนำไปลงทุนในกิจกรรมในนาได้อีกด้วย

ด้านความมั่นคงของตลาดผลผลิตถั่วเหลืองในปี 2530 และ 2531 ราคาถั่วเหลืองค่อนข้างมั่นคง คือ 11.00 บาท/กг. เนื่องจากผลผลิตเป็นที่ต้องการของตลาดเพื่อนำไปเป็นเมล็ดพันธุ์ปลูกในนาฤดูแล้ง ของที่รับคุณภาพดีเยี่ยวใหม่ (ตารางที่ 3)

วิจารณ์ผล

การทดสอบทางห้องทีข้องระบบการปลูกพืชถั่วเขียว-ถั่วเหลือง ในรีบนาเกษตรกรเหตุใช้น้ำฝน ของอ่าาเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่นั้น ผลผลิตของเกษตรกรที่ร่วมในโครงการ แต่ละรายค่อนข้างจะมีความแปรปรวนมาก เนื่องจากความแปรปรวนของปริมาณฝนหั้ง 2 ปี ที่ดำเนินการทดสอบดังที่ได้กล่าวมาแล้ว และยังมีสาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ในพื้นที่สหกรณ์นิคมพร้าว แปลง 1 มีการหากหน้าดินที่อุดมสมบูรณ์ไปทำแนวคันดินไว้แต่ไม่มีการปลูกพืชเพื่อยืดแนวคันดินเป็นเหตุให้เกิดการชะล้างพังทลายของหน้าดินสูงมาก ดินในพื้นที่ดังกล่าวจึงสูญเสียความอุดมสมบูรณ์ไปอย่างน่าเสียหาย นอกจากนั้นในการทดสอบระบบการปลูกพืชในรีบนาเกษตรรยังมีความแปรปรวนจากสภาพ พื้นที่และการดูแลเอาใจใส่ของเกษตรกร แต่ละรายที่มีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก ถึงแม้ว่าจะอยู่ในบริเวณพื้นที่เดียวกันก็ตาม

ผลจากการทดสอบที่ผ่านมาในปี 2530 และ 2531 ผลผลิตที่ได้ค่อนข้างต่ำแต่ถ้ามีสภาพฝนที่เอื้ออำนวยมากกว่านี้คาดว่าผลผลิตจะเพิ่มขึ้น และถ้าปรับจำนวนต้น/ไร่ ให้มากขึ้น ก็จะเป็นอีกทางที่จะช่วยปรับให้ผลผลิตต่อไร่สูงขึ้นได้ อย่างไรก็ตามแม้ว่าการทดสอบจะได้ผลผลิตต่ำ แต่เมื่อพิจารณาทางด้านเศรษฐศาสตร์เปรียบเทียบระหว่างระบบถั่วเขียว-ถั่วเหลือง กับระบบพืชเดิมของเกษตรกรคือถั่влิสงพนก ร่างระบบทั้งสองได้เพียง 277 บาท/ไร่ เท่านั้น เช่นเดียวกัน ถ้าคิดผลตอบแทนโดยไม่รวมแรงงานระบบถั่วเขียว-ถั่วเหลือง 1,466 บาท/ไร่ ถั่влิสง 547 บาท/ไร่ ส่วนทั่วไปในปี 2531 ระบบถั่วเขียว-ถั่วเหลืองพันธุ์เชียงใหม่ 60 ให้ผลตอบแทนทั้งหมดสูงสุด 1,361 บาท/ไร่ ถั่วเขียว-ถั่วเหลืองพันธุ์ สจ.5 ให้ผลตอบแทน 1,174 บาท/ไร่ ส่วนถั่влิสงให้ผลตอบแทน 1,153 บาท/ไร่ ถ้าไม่รวมแรงงานระบบถั่วเขียว-ถั่วเหลืองพันธุ์เชียงใหม่ 60 และถั่วเขียว-ถั่วเหลืองพันธุ์ สจ.5 จะให้ผลตอบแทนสูงถึง 1,996 และ 1,809 บาท/ไร่ ตามลำดับ ถั่влิสงให้ผลตอบแทน 1,593 บาท/ไร่ เท่านั้น จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า ระบบถั่วเขียว-ถั่วเหลือง ช่วยลดความเสี่ยงทางด้านราคากลางผลผลิตได้ โดยเฉพาะถั่วเหลืองผลิตเป็นเมล็ดพันธุ์สำหรับปลูก หลังนาให้ราคากลางผลผลิตค่อนข้างสูงและยังเป็นการกระจายการใช้แรงงานของเกษตรกร โดยไม่กระทบกับแรงงานในการทำงาน นอกจากนี้เกษตรกรยังได้รับพันธุ์พืชใหม่ที่เป็นพันธุ์สูงเกรดของทางราชการที่นำไปทดลองในห้องทีแล้ว ปรากฏว่าสามารถปรับตัวได้ดีให้ผลผลิตสูงกว่าพันธุ์พืชเดิมที่เกษตรกรนิยมใช้

ตารางที่ 3 การประมาณผลเดื่งเศรษฐศาสตร์

รายการ	แปลงเกษตรกร		ถัวเฉลี่ย		ถัวเฉลี่ยอง			ถัวเฉลี่ย-ถัวเฉลี่ยอง		
					2530	2531	2530	2531	2530	2531
	2530	2531	2530	2530	สก.5	สก.5	ชม.60	สก.5	สก.5	ชม.60
เมล็ดพันธุ์	138	183	39	48	104	104	104	143	152	152
ปุ๋ยเคมี	-	-	-	-	165	175	175	165	175	175
สารเคมี	-	-	46	75	138	126	126	184	201	201
ค่าจ้างเครื่ยมดิน	108	100	117	100	107	100	100	224	200	200
ปุ๋ก	104	-	-	6	-	41	41	-	41	41
กำจัดวัชพืช	46	20	-	20	82	40	40	82	60	60
เก็บเกี่ยว	50	-	74	116	-	17	17	74	133	133
นาค,ผืด,ชน	127	205	-	6	60	40	40	60	46	46
แรงงานเดือน (วันงาน)	9	14.67	11	11.45	12	9.7	9.7	23	21.15	21.15
ติดเป็นค่าแรง (30 บาท/วัน)	270	440	330	344	360	291	291	690	635	635
ต้นทุนผันแปรทั้งหมด	843	948	606	715	1,016	934	934	1,622	1,649	1,649
ต้นทุนการผลิต (บาท/กก.)	4.82	3.82	4.0	3.94	7.20	11.25	9.34	-	-	-
ต้นทุนผันแปรร่วมแรงงาน	573	508	276	371	656	643	643	932	1,014	1,014
ต้นทุนการผลิต (บาท/กก.)	3.27	2.05	1.8	2.05	4.6	7.75	6.43	-	-	-
ผลผลิตเฉลี่ย กก./ไร่	175	248	152	181	142	83	100	-	-	-
ราคาต่อ กก.	6.40	8.47	5.50	10.55	11.0	11	11	-	-	-
รายได้รวม	1,120	2,101	836	1,910	1,562	913	1,100	2,398	2,823	3,010
ผลตอบแทนทั้งหมด	277	1,153	230	1,195	546	-21	166	776	1,174	1,361
B/Cratio	0.33	1.22	0.38	1.67	0.54	-0.02	0.18	-	-	-
ผลตอบแทนไม่รวมแรงงาน	547	1,593	560	1,539	906	270	457	1,466	1,809	1,996
B/Cratio	0.95	3.14	2.03	4.15	1.38	0.42	0.71	-	-	-
Return to family Labours (B/md)	60.78	108.59	50.91	134.41	75.50	27.84	47.11	63.74	85.53	94.37

สรุป

ระบบการปลูกพืชถั่วเขียว-ถั่วเหลือง โดยปลูกถั่วเขียวในต้นฤดูฝนแล้วปลูกถั่วเหลืองเป็นพืชตามมีความเป็นไปได้ทั้งทางด้านการผลิตและเชิงเศรษฐศาสตร์ จึงควรแนะนำและส่งเสริมขยายการผลิตในวงกว้างต่อไป โดยสมควรที่จะปรับการปลูกถั่วเหลืองให้มีจำนวนตัน/ไร่สูงขึ้น เพื่อยกระดับผลผลิตถั่วเหลืองให้สูงกว่าเดิม

เอกสารอ้างอิง

- เมษุจพรณ ชินวัตร เมษุจวรรณ ทองคีรี และงานวารี พักษ์วงศ์ 2530. บทบาทของชาและหญ้าในระบบการทำฟาร์ม อ.พร้าว จ.เชียงใหม่. 122 หน้า.
- สถาบันวิจัยการทำฟาร์ม. 2531. คู่มือการปฏิบัติงาน โครงการกระจายการผลิตในระดับปริมาณ ปี 2531, ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ.2530-2534. 73 หน้า.
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2531. การศึกษาสภาพเศรษฐกิจและสังคมเกษตรกร โครงการกระจายการผลิตในระดับปริมาณ อ.พร้าว จ.เชียงใหม่, ปีการเพาะปลูก 2529/30. เอกสารเศรษฐกิจการเกษตรเลขที่ 51. 81 หน้า.
- หน่วยวิจัยและพัฒนาระบบการทำฟาร์มเชียงใหม่. 2530. รายงานผลการวิเคราะห์ระบบนิเวศเกษตร. พื้นที่เป้าหมายโครงการกระจายการผลิตในระดับปริมาณ อ.พร้าว จ.เชียงใหม่. 49 หน้า.